

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **D. B.**, narozený dne X.
bytem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2021 č.j. X.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 8. 10. 2021 č.j. X. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 7. 2021 č.j. X. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) odňal žalobci od 10. 8. 2021 invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž podrobněji zkoumal zdravotní stav a postižení žalobce, který na jednání nebyl přizván. Poukázal na to, že posudkový lékař se zabýval otázkou jeho invalidity ve vztahu k § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., nezhodnotil však celkovou výkonost žalobce, ani jeho pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 2 kapitoly XIII., oddílu A přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“). Uvedl, že dle lékařské dokumentace trpí postižením uvedeným v položce 2b této vyhlášky, tedy pomalu progredující formou, denní aktivity jsou omezeny, žalobce je omezen ve vykonávání pracovních činností, trpí hypertenzí, astma bronchiale, vzhledem k jeho postižení mu byl úřadem práce přiznán trvalý nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením (rozhodnutím ze dne 22. 10. 2015, č.j. 1907601/15/AB).
4. Namítal, že posudkový lékař nevzal ani v úvahu, že se zdravotní stav žalobce nezlepšuje, obtíže trvají a zhoršují se, nadále dochází k X., nebylo vzato v potaz, že žalobce trpí astma bronchiale a hypertenzí. Nesouhlasil s tím, že došlo k adaptaci na zdravotní postižení, ani že poslední pracovní neschopnost byla v roce 2020, neboť vzhledem k pandemii covid-19 nebyla pracovní schopnost nutná vzhledem k vládním doporučením a umožnění práce z domova.
5. Měl za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. a k příloze Vyhlášky. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření popsala příslušnou právní úpravu a shrnula průběh správního řízení, uvedla, že jde o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, rozhodnutí žalované je závislé především na odborném lékařském posouzení, náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 Vyhlášky. Žalobci byl od 15. 1. 2016 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, posudkem ze dne 22. 9. 2021, který byl podkladem napadeného rozhodnutí, byla shledána míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 25%. Žalovaná považuje tento posudek ze dne 22. 9. 2021 za úplný, celistvý a přesvědčivý, vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce (dále jen „DNZS“). Navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV, měla za to, že je třeba vycházet ze zdravotnické dokumentace, která je soustředěna k datu vydání

napadeného rozhodnutí, nelze přihlídnout k později datované zdravotní dokumentaci. Setrvala na svém rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že na základě žádosti ze dne 11. 11. 2015 a posudku o invaliditě ze dne 11. 2. 2016 č.j. LPS/2015/5053-P10_CSSZ, kterým byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu I. stupně ode dne 15. 1. 2016 s platností posudku do 28. 2. 2019, byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 4. 4. 2016 žalobci od 15. 1. 2016 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 4 813 Kč.
8. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 10 č.j. LPS/2021/107-P10_CSSZ ze dne 14. 5. 2021 ve znění opravného posudku ze dne 1. 7. 2021 (tj. prvostupňový posudek) bylo rozhodující příčinou DNZS žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 2b) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 25 %. Posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou DNZS je X., lékař vzhledem ke stabilizovanému stavu bez zn. progresu onemocnění u žalobce nyní s mírnými bolestmi a otoky v oblasti RC skl. a v PIP kloubech s maximem v PIP 4. prstu pravé ruky s fyziologickými hodnotami CRP a FW stanovil míru poklesu pracovní schopnosti středem daného % rozmezí, a to i přihlédnutím k ostatním chorobám i vhodné profesi žalobce (administrativní pracovník v plném pracovním úvazku), když pracovní potenciál je mírně snížen, datum zániku invalidity je 1. 7. 2021, platnost posudku nebyla stanovena.
9. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 19. 7. 2021, správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a od 10. 8. 2021 žalobci odňal invalidní důchod. Vyšel z prvostupňového posudku, dle kterého již žalobce není invalidní, neboť z důvodu DNZS jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25%.
10. Žalobce podal dne 23. 7. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, ve kterých nesouhlasil s hodnocením míry poklesu pracovní schopnosti 25%, tvrdil, že jeho onemocnění je pro něj velice náročné, zhoršuje se a brání mu v kvalitním životě, vlastní průkaz tělesně postiženého s neomezenou platností od roku 2015, navíc se mu před rokem a půl přidala hypertenze.
11. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 22. 9. 2021 č.j. LPS/2021/827-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěla posudková lékařka ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 2b) přílohy k Vyhlášce (tj. X.), pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 25 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 dané vyhlášky nemění, žalobce není invalidní, den zániku invalidity je 1. 7. 2021. Posuzující lékařka vycházela též ze zprávy MUDr. T. S. ze dne 21. 1. 2021, mezi diagnózy žalobce zařadila též astma bronchiale a hypertenze na medikaci, zmínila, že poslední pracovní neschopnost byla od 12. 11. 2019 do 15. 11. 2019, podrobně shrnula vývoj zdravotního stavu žalobce, námitkám žalobce nevyhověla. Žalobce nebyl posouzení přítomen.

12. V napadeném rozhodnutí, které bylo vydáno dne 8. 10. 2021, žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobce pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 22. 9. 2021, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala. Odkázala na příslušnou právní úpravu, vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil pouze 25%, dospěla k závěru, že se o invaliditu nejedná, námitky žalobce neshledala důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 14. 10. 2022, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce při jednání setrval na svém stanovisku, navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a žalobci byl zpět přiznán invalidní důchod. Žalovaná se k ústnímu jednání nedostavila.
15. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
16. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
17. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
18. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
19. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost. Obdobně to platí

v případě změn skutečností rozhodných pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu.

20. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
21. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu a shledání neexistence invalidity, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což navrhovala též žalovaná. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 23. 2. 2022, evidenční číslo SZ/2021/2697-PH-6 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
22. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. L. K., další lékař: MUDr. M. F. s odborností interní lékařství. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou shledala za dostatečnou, vycházela i ze soudního spisu, který obsahuje lékařské zprávy připojené žalobcem k žalobě (tyto zprávy jsou v posudku specifikovány), vycházela i z nálezů donesených žalobcem k jednání, bylo též provedeno vyšetření žalobce při jednání komise, žalobce byl s posudkovým závěrem seznámen. V Posudku MPSV je podrobně popsána anamnéza žalobce, jeho nynější onemocnění a subjektivní potíže, které popsal při jednání komise (tj. ztuhlost kloubů, bolesti, otoky, problémy s jemnou motorikou, atd.), mezi diagnózami je uvedena též hypertenze na terapii a asthma bronchiale pod kontrolou, žalobce byl posuzován jako administrativní pracovník. Z poslední doby je citována zpráva o revmatologickém vyšetření ze dne 16. 2. 2022, je popsáno vyšetření žalobce MUDr. F. a MUDr. K. Na základě výše uvedeného komise dospěla k závěru, že stav žalobce odpovídá postižení dle kapitoly XIII, odd. A, položky 2b) přílohy k Vyhlášce, kde jsou definovány pomalu progredující formy, některé aktivity vykonávány s obtížemi, možná občasná vzplanutí; po hodnocení klinického nálezu a s přihlédnutím k dalším zdravotním obtížím zvolena z rozpětí 20 – 35% hodnota 25%, stav neodpovídá přiznání invalidity ani v I. stupni, ostatní přítomné nemoci uvedené v diagnostickém přehledu nejsou pro hodnocení invalidity posudkově významné. Shledala, že pracovní zařazení žalobce plně vyhovuje, k námitkám žalobce uvedla, že i když je komisi známo, že se jedná o onemocnění trvalé s tendencí ke zhoršování, současný klinický obraz nelimituje žalobce ve výkonu jeho povolání. Žalobci bylo vysvětleno, že invalidní důchod nelze chápat jako „odměnu“ za přítomné onemocnění, ale jde o dávku zohledňující nemožnost plného zapojení do pracovního procesu. Dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého pracovního zdravotního stavu nejméně o 35%, datum zániku invalidity je 1. 7. 2021.

23. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování lékařskými zprávami, které žalobce přiložil k žalobě, neboť Posudek MPSV ze všech těchto zpráv vycházel, soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobce hodnotit. Soud neprováděl k důkazu ani rozhodnutí úřadu práce ze dne 22. 10. 2015 č.j. 1907601/15/AB, kterým rozhodl přiznat žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením TP, neboť pochází z roku 2015 a v projednávané věci toto rozhodnutí není nijak relevantní.
24. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).”*
25. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené judikatorní požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí shledán invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25%. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou, vycházela též ze zpráv předložených žalobcem a provedla jeho vyšetření při jednání komise, čímž vyhověla jeho námitce.
26. Posudková komise v Posudku MPSV potvrdila závěry prvostupňového i námitkového posudku v tom smyslu, že žalobce není invalidní, přičemž postižení žalobce hodnotila shodně s oběma posudky dle kapitoly XIII, odd. A, položky 2b) přílohy k Vyhlášce a shledala též stejnou míru poklesu pracovní schopnosti 25%. Tento svůj závěr komise dostatečně věcně a přesvědčivě zdůvodnila, k námitkám žalobce též konstatovala, že si je vědoma trvalosti daného onemocnění s tendencí k jeho zhoršování, nicméně dle současného stavu nebylo shledáno, že by byl žalobce daným onemocněním limitován ve výkonu jeho povolání. Komise též hodnotila subjektivní potíže žalobce, které komisi popsál při jednání. Pokud jde o diagnózy hypertenze a asthma bronchiale, nepovažovala je komise za posudkově významné.
27. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za věcně správné. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž Posudek MPSV v tomto směru považuje za dostatečný. Příslušný soubor námitek žalobce týkajících se hodnocení jeho zdravotního stavu tím soud považuje za vypořádaný, přičemž tyto námitky nejsou důvodné.
28. K tomu soud pro úplnost uvádí, že správní orgány resp. příslušné lékařské posudky se zabývaly tím, nakolik zdravotní postižení žalobce limituje ve vykonávání jeho pracovní činnosti a o kolik je tedy jeho pracovní schopnost snížena; netvrdily přitom,

že by pracovní schopnost žalobce byla stejná, jako u osoby bez postižení, naopak shledaly, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti, a to o 25%. Nicméně, podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., může být pojištěnec shledán invalidní, pouze pokud z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž v daném případě tato hranice naplněna nebyla.

29. Soud dospěl k závěru, že Posudek MPSV potvrdil správnost všech podstatných závěrů námitkového i prvostupňového posudku, ze kterých primárně správní rozhodnutí vycházela, byly vypořádány všechny námitky žalobce, což je patrné z výše uvedeného. Posudek MPSV je komplexní, dostatečně odůvodněný a v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaulal žádné výhrady. S ohledem na to soud neshledal ani nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterým byl žalobci s účinností od 10. 8. 2021 odňat invalidní důchod.
30. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
31. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. října 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně